

РЕШЕНИЕ

№ 580

гр. Сливен, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско дело № 20222230101459 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Т. Т. Т. срещу Д. Д. Х., двамата от гр. Сливен, с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 и чл. 76, т. 9 ЗБЛД.

Ищцата твърди, че с ответника са родители на детето Т. Д. Х., родено на 13.01.2020 г. от съвместното съжителство на страните. От няколко месеца, ответникът напуснал семейството си, като в телефонен разговор няколко дни след раздялата, ответникът заявил на ищцата, че не може да полага грижи за нея и детето и да се оправя сама в живота, както може. Ищцата твърди, че отсъствието на бащата е пречка за издаване на паспорт на детето, както и да пътува в чужбина, придружавано само от майка си, поради което моли да бъде заместено липсващото съгласие на бащата. Излага, че е в интерес на детето да пътува в чужбина за развитието му в интелектуално, социално и културно отношение.

Назначеният от съда особен представител - адвокат на ответника е подал отговор на исковата молба в срок, с който излага становище за допустимост на иска. Сочи нередовности на исковата молба, свързани с липсата на изрично изброяване на държавите, за които се иска съдът да издаде разрешение за пътуване на детето, нито продължителността на пътуванията. Излага становище за неоснователност на претенциите с оглед

ниската възраст на детето, липсата на изрично посочени държави, до които детето да пътува, както и обстоятелството, че пътуването на детето, придружавано от трети лица, посочени от майката, не е в интерес на детето.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована, се явява лично и със своя пълномощник - адвокат, чрез който моли искът да бъде уважен и претендира направените по делото разноски.

Ответникът, редовно призован, не се явява лично. Представява се от назначения си от съда особен представител - адвокат, който поддържа изложените съображения в отговора на исковата молба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а се установява и от представените писмени доказателства по делото, че ответникът Д. Д. Х. е баща на малолетното дете Т. Д. Х., род. на 13.01.2020 г.

По делото е представен социален доклад от ДСП - Сливен, който съдът кредитира изцяло като обективно, задълбочено и компетентно изготвен. В доклада е изложено, че грижи за детето се полагат в семейна среда от майката. Описано е, че жилищно-битовите условия са добри и подходящи за живеене и отглеждане на дете. Социалният работник е изложил, че в грижите за детето Т., ищцата е подпомагана от своите родители. Установено е, че майката е осигурила стабилна семейна среда за растежа и развитието на детето. Не е проведен разговор на социалните работници с бащата, тъй като същият не е открит. Проведен е разговор с майката на ответника и баба по бащина линия на детето, която е заявила, че не ѝ е известно къде се намира синът ѝ, но лично тя няма против да бъде издаден паспорт на детето и същото да пътува в чужбина за почивки и екскурзии, придружавано само от своята майка. В заключение изразеното от ДСП - Сливен становище е, че майката осигурява жизнените потребности и полага необходимите грижи за детето Т., а даването на разрешение от съда за издаване на паспорт и детето да пътува в чужбина за почивки и екскурзии, придружавано само от майка си, не противоречи на интересите на детето.

От личното изслушване на ищцата, както и от показанията на разпитаната по делото свидетелка Е. Т., чиито показания съдът кредитира

изцяло като кореспондиращи със събраните по делото писмени доказателства, логични и последователни, се установи по безспорен начин, че ответникът е напуснал майката и детето, не поддържа връзка с тях и отсъствието му е пречка за издаване на паспорт на детето. Майката от друга страна желае да пътува в страните от ЕС, Великобритания и съседните Република Турция, Сърбия и Северна Македония за почивки и екскурзии заедно със сина си, като заявява, че дори имат резервирана почивка в Република Турция през месец септември.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание **чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 и чл. 76, т. 9 ЗБЛД** за заместване на липсващото съгласие на бащата за издаване на паспорт на детето само по заявление, подадено от майката, както и детето да пътува в чужбина, придружавано само от майка си или изрично упълномощени от нея трети лица, за срок от 5 години.

Предявеният иск е **процесуално допустим**, а разгледан по същество е **основателен** и следва да бъде **уважен**.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗБЛД предвижда, че заявленията за издаване на паспорт на непълнолетни лица се подават лично и от техните родители, настойници или попечители.

Разпоредбата на чл. 76, т. 9 ЗБЛД предвижда да не се разрешава напускането на страната на непълнолетни лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители. При разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а СК.

Съгласно чл. 127а СК, въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, а когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

За уважаване на депозираната молба с посоченото правно основание, в производството, имащо характер на спорна съдебна администрация, следва да се установи по делото, че страните са родители на детето, които не са

постигнали съгласие относно излизането извън граница на детето, както и че заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на детето. Целта на цитираната по-горе нормативна уредба е от една страна да защити в максимална степен децата, така и да охрани от друга страна техните права, като не се ограничава излишно възможността им да пътуват, когато това е в техен интерес.

В случая безспорно отсъствието на бащата и невъзможността да се осъществи контакт с него следва да се счита за отказ на съгласие за издаване на лични документи на детето и пътуването му извън Република България, придружавано само от майка си.

Липсата на съгласие от страна на ответника пречатства излишно правата и свободите на детето, регламентирани и защитени от закона. Посещението на детето в чужди държави за почивки и екскурзии, а именно страните от ЕС, от Кралство Великобритания и съседните Република Турция, Сърбия и Северна Македония, би повлияло положително върху психологическото и емоционалното състояние на детето, ще благоприятства за формиране на непосредствени представи за света и разширяване на познанията, а оттам и за оформянето на детето като личност. Разрешението за пътуване на малолетното дете следва да бъде дадено от съда, при условие, че детето е придружавано при пътуванията си извън страната от своята майка или изрично посочено от нея трето лице.

Безспорно се установи от представения по делото социален доклад, че майката полага изключително добри грижи за своя син и се съобразява с най-добрия интерес на детето. Съдът придоби и отлични преки впечатления от личното изслушване на майката, поради което настоящият състав намира за неоснователно възражението на особения представител на ответника, че не следва да бъде давано разрешение детето да пътува в чужбина, придружавано единствено от изрично упълномощено от майката трето лице. Съдът намира, че същото следва да бъде разрешено, тъй като майката, при избора на такова лице според възникналата необходимост, не би накърнила интересите на детето и не би поставила в опасност неговото здравословно или емоционално състояние.

Съобразно трайната практика на ВКС, изразена в ТР № 1 от 03.07.2017 г. на ОСГК на ВКС и редица решения, постановени по реда на чл. 290 ГПК,

представляващи задължителна за съдилищата практика е прието, че даване на заместващо съгласие по реда на чл. 127а СК от съда без да е посочен конкретен период и държави винаги няма да е в интерес на детето. Посочено е, че при нужда детето да пътува в чужбина и при разногласие на родителите, съдът е властен да разреши конкретни пътувания в определен период от време от и до определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но също от и до определени държави (например държавите - членки на Европейския съюз), защото не е в интерес на детето то да може да бъде извеждано в чужбина и в рискови региони по усмотрението само на единия от родителите, както и на места, където не може да бъде изпълнено съдебното решение за осигуряване на мерките за лични отношения между детето и родителя, който се е противопоставил на извеждането му зад граница.

Ето защо разрешението за пътуване в чужди държави, предвид формираната съдебна практика, следва да бъде дадено от съда за неограничен брой пътувания на детето, но до определен кръг държави, а именно страните от ЕС, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и съседните Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония.

Предвид обстоятелството, че детето е на 2-годишна възраст, то периодът, за който следва да бъде разрешено да пътува извън Република България, придружавано само от майка си или изрично упълномощено от нея трето лице, следва да бъде петгодишен, което защитава в пълна степен интересите на детето.

Съдът намира искането на ищцата за допускане на предварително изпълнение на решението по чл. 127а, ал. 4 СК за допустимо и основателно, предвид резервираната почивка на майката и детето в Република Турция през месец септември, поради което следва да бъде уважено.

Относно разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените от нея разноски в производството в общ размер на **625,00 лв.**, от които 25,00 лв. - заплатена държавна такса, 200,00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение и 400,00 лв. - заплатен депозит за възнаграждение на особен представител.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 ЗБЛД, заместващо съгласието на бащата Д. Д. Х., ЕГН: *****, с адрес ***** за издаване на **ПАСПОРТ** на детето Т. Д. Х., ЕГН: *****, с адрес ***** по заявление, подадено единствено от майката Т. Т. Т., ЕГН: *****, с адрес *****, както и след издаване на паспорта, същият да бъде получен единствено от майката Т. Т. Т., ЕГН: ***** и без да е необходимо съгласието на бащата Д. Д. Х., ЕГН: *****.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, заместващо съгласието на бащата Д. Д. Х., ЕГН: *****, с адрес *****, детето Т. Д. Х., ЕГН: *****, с адрес ***** да пътува неограничен брой пъти за почивки и екскурзии, придружавано единствено от своята майка Т. Т. Т., ЕГН: *****, или от изрично упълномощено от нея трето лице, до страните - членки на Европейския съюз, страните от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония, **ЗА СРОК ОТ 5 /ПЕТ/ ГОДИНИ**, считано от датата на постановяване на решението.

ДОПУСКА на основание чл. 127а, ал. 4 СК **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на решението.

ОСЪЖДА Д. Д. Х., ЕГН: *****, с адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Т. Т. Т., ЕГН: *****, с адрес ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **625,00 лв.** /шестстотин двадесет и пет лева/, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____